

Az Elf Aquitaine által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 27-én benyújtott kereset

Jogalapok és fontosabb érvek:

(T-174/05. sz. ügy)

(2005/C 171/51)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Elf Aquitaine (székhelye: Courbevoie [Franciaország], képviselik: Eric Morgan de Rivery és Evelyne Friedel ügyvédek) 2005. április 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- elsődlegesen semmisítse meg a 2005. január 19-i C(2004)4876 végül. bizottsági határozat 1. cikkének (d) pontját, amely megállapítja, hogy az Elf Aquitaine megsértette az EK 81. cikket 1984. január 1-je és 1999. május 7-e között, és az EGT 53. cikket 1994. január 1-je és 1999. május 7-e között;
- ennek megfelelően semmisítse meg (i) a 2005. január 19-i C(2004)4876 végül. bizottsági határozat 2. cikkének (c) pontját, amely 45 millió euró bírságot szab ki az Elf Aquitaine és Atofina vállalkozásokra közös és egyetemleges felelősségük alapján, (ii) e határozat 3. cikkét, amely az EK 81. cikkben és az EGT 53. cikkben leírt jogsértés abbahagyására kötelezi az Elf Aquitaine-t, valamint (iii) e határozat 4. cikkének (9) bekezdését, amely szerint a határozat címzettje az Elf Aquitaine;
- másodlagosan semmisítse meg a 2005. január 19-i C(2004)4876 végül. bizottsági határozat 2. cikkének (c) pontját, amely 45 millió euró bírságot szab ki az Elf Aquitaine és Atofina vállalkozásokra közös és egyetemleges felelősségük alapján;
- harmadlagosan módosítsa a 2005. január 19-i C(2004)4876 végül. bizottsági határozat 2. cikkének (c) pontját, amely 45 millió euró bírságot szab ki az Elf Aquitaine és Atofina vállalkozásokra közös és egyetemleges felelősségük alapján, és megfelelően csökkentse a kérdéses bírság összegét;
- bármely esetben kötelezze a Bizottságot az összes költség viselésére.

A vitatott határozattal a Bizottság megállapította, hogy a felperes részt vett vállalkozások összehangolt magatartásában, amely során maguk közt felosztották a termelési mennyiségeket és a vevőket, összehangolt módon felemelték az árakat, kárpótlási rendszert állítottak fel, információkat cseréltek az eladási mennyiségekről és árakról, valamint rendszeres találkozókon vettek részt és egyéb kapcsolatokat alakítottak ki annak érdekében, hogy megegyezzenek a fent említett korlátozásokban, és végrehajtsák azokat. A Bizottság e jogsértések miatt bírságot szabott ki a felperesre.

A felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozat olyan jogsértést rótt terhére, amelyet leányvállalata követett el, és a határozat megsemmisítését kéri a következő jogalapokra hivatkozással:

A felperes első jogalapjával a védelemhez való jogának megsértésére hivatkozik. Azt állítja, hogy a Bizottság nem ismertette érveit egyértelmű módon a kifogásközlésben, nem teljesítette a rá háruló bizonyítási terhet, és nem vette figyelembe a közigazgatási eljárás során felmerült tényeket.

A felperes második jogalapjával a megtámadott határozat indokolásának állítólagos nem megfelelő voltára hivatkozik arra tekintettel, hogy az új álláspontot fogadott el a felperesnek a leányvállalat magatartásáért való felelősségével kapcsolatban, valamint nem adott választ a felperes cáfolataira.

A felperes a harmadik jogalap keretében továbbá azzal érvel, hogy ellentmondás áll fenn egyrészt a jogsértésért való felelősség, másrészt annak elismerése között, hogy a leányvállalat részvétele kisebb mértékű volt.

A felperes által hivatkozott negyedik jogalapot az anyavállalatnak a leányvállalatok magatartásáért való felelősségére vonatkozó szabályok megsértése képezi.

A felperes ötödik jogalapjában azt állítja, hogy a megtámadott határozat több lényeges szabályt sért, amelyeket az összes tagállam elismer, és amelyek a közösségi jogrendszer szerves részét képezik, így a büntetés egyéniesítésének elvét, a törvényesség elvét és az ártatlanság védelmének általános elvét.

A hatodik jogalap szerint a Bizottság több mulasztást követett el a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárás során, amelyeket a felperes a gondos ügyintézés elvének megsértéseként értékel.

A felperes hetedik jogalapjával továbbá előterjeszti, hogy a megtámadott határozatban alkalmazott, az anyavállalatoknak a leányvállalataik magatartásáért való felelősségére vonatkozó új feltételek a jogbiztonság elvét sértik.

A következő két jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság helytelenül értelmezte az előterjesztett okirati bizonyítékokat, és hogy a megtámadott határozat hatáskörrel való visszaélést valósít meg.

Másodlagosan a felperes a bírság megsemmisítését kéri azon alapon, hogy a Bizottságnak a bírság megállapítására vonatkozó érvelése ellentmondásos.

Harmadlagosan a felperes a bírság összegének csökkentését kéri.

Az Akzo Nobel NV, az Akzo Nobel Nederland BV, az Akzo Nobel AB, az Akzo Nobel Chemicals BV, az Akzo Nobel Functional Chemicals BV, az Akzo Nobel Base Chemicals AB és az Eka Chemicals AB által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 27-én benyújtott kereset

(T-175/05. sz. ügy)

(2005/C 171/52)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Akzo Nobel NV (székhelye: Arnhem [Hollandia]), az Akzo Nobel Nederland BV (székhelye: Arnhem [Hollandia]), az Akzo Nobel AB (székhelye: Stockholm [Svédország]), az Akzo Nobel Chemicals BV (székhelye: Amersfoort [Hollandia]), az Akzo Nobel Functional Chemicals BV (székhelye: Amersfoort [Hollandia]), az Akzo Nobel Base Chemicals AB (székhelye: Skoghall [Svédország]) és az Eka Chemicals AB (székhelye: Bohus [Svédország]), képviseli: C. R. A. Swaak és A. Kayhko jogászok, 2005. április 27-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek a keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- az EK 231. cikk alapján vizsgálja meg a C(2004)4876 végül. bizottsági határozat jogszerűségét;
- az EK 231. cikk alapján semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– vagy, másodlagosan, csökkentse a bírság összegét;

– mindkét esetben kötelezze a Bizottságot a saját és a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek vitatják az EK 81. cikk és az EGT 53. cikk alapján indított eljárásban (COMP/E-1/37.773 monoklórecetsav-ügy) 2005. január 19-én hozott határozatot, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a felperesek az EGT monoklórecetsav ágazatában az árak rögzítését, a piac felosztását és a versenytársak elleni közös fellépést célzó összetett megállapodásokban és összehangolt magatartásban vettek részt, és bírságot szabott ki a felperesekre.

A keresetük megalapozása érdekében a felperesek előadják, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett, és megsértette az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdését azzal, hogy a jogsértést tévesen az Akzo Nobel-csoport fő holding társaságának, az Akzo Nobel NV-nek, valamint az Akzo Nobel AB-nek is a terhére róta. A felperesek állítása szerint az Akzo Nobel NV-nek nem volt meghatározó befolyása a leányvállalatainak kereskedelem-politikájára.

A felperesek előadják továbbá, hogy a felperesekre egyetemlegesen kiszabott bírság a monoklórecetsav üzletágban tevékeny svéd társaságok tekintetében meghaladja az 1/2003 rendelet által előírt, a bevétel 10 %-ban meghatározott korlátot.

A felperesek ezen felül hivatkoznak az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettség megsértésére.

Másodlagosan arra hivatkoznak, hogy a Bizottság számos hibát vétett a bírság összegének kiszámítása során. A felperesek álláspontja szerint a Bizottság tévedett a társaságok minősítésében, amikor a bírság alapjának meghatározása érdekében a jogsértés súlyosságát mérlegelte, megsértette az arányosság elvét azzal, hogy téves szorzót alkalmazott, valamint az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy az 1998-as engedékenységi közleményt⁽²⁾ helytelenül alkalmazta.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság közleménye a kartell ügyek esetében a pénzbírságok alóli mentességéről és a pénzbírságok csökkentéséről (2002/C 45/03)